

دانشگاه شهروزی و مدنی کلک

مجله پژوهش‌های تولید گیاهی
جلد هجدهم، شماره سوم، ۱۳۹۰
www.gau.ac.ir/journals

بررسی تأثیر اسید سالیسیلیک بر جنین‌زایی رویشی و مقدار رنگیزهای درونی ریزنمونه‌های هویج در محیط کشت^۵

سمیرا حسینی^۱ و * کامبیز مشایخی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،

^۲دانشیار گروه باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۲؛ تاریخ پذیرش: ۹۰/۵/۲

چکیده

اسید سالیسیلیک نقش اساسی در تنظیم فرآیندهای مختلف فیزیولوژیکی در گیاهان دارد. در این پژوهش چگونگی تأثیر اسید سالیسیلیک بر القا جنین‌زایی رویشی ریزنمونه‌های دمبرگ و آب‌کش ثانویه رویش هویج و تشکیل رنگیزهای درونی در محیط کشت گامبورگ (B₀) مورد بررسی قرار گرفت. بهمنظور بررسی تأثیرات اسید سالیسیلیک تیمارها در قالب طرح کاملاً تصادفی با غلظت‌های ۰، ۰/۵، ۱/۵، ۲ و ۳ میلی‌مولا ر به محیط کشت استاندارد B₀ اضافه گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که میزان جنین‌زایی رویشی در تیمار ۰/۵ میلی‌مولا بیش از تیمارهای دیگر بود و در غلظت‌های بیش از ۰/۵ میلی‌مولا از میزان آن کاسته شد. همچنین در این مطالعه تأثیر غلظت‌های مختلف اسید سالیسیلیک بر ستز کلروفیل، آنتوسیانین و کارتوئید در ریزنمونه‌های کشت شده هویج پس از ظهور جنین‌ها مورد بررسی قرار گرفت. در غلظت ۰/۵ میلی‌مولا اسید سالیسیلیک بیشترین میزان کارتوئید، آنتوسیانین و کلروفیل دیده شد و این اختلاف بین غلظت‌ها در سطح ۱ درصد معنی دار بود. در غلظت‌های بالاتر از ۰/۵ میلی‌مولا نه تنها از میزان جنین‌زایی کاسته شده بود بلکه میزان رنگیزه‌ها نیز کاهش پیدا کرد. نتایج به دست آمده از مقایسه جنین‌زایی در ریزنمونه‌های مختلف در هویج نشان داد که جنین‌زایی در ریزنمونه‌های دمبرگ بیش از بافت آب‌کش ثانویه رویش هویج بود. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که احتمالاً اسید سالیسیلیک در غلظت‌های مختلف دارای تأثیرات فیزیولوژیک متفاوتی می‌باشد که با توجه به هدف مورد نظر می‌توان از دامنه‌های متفاوتی از غلظت‌های آن استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: دمبرگ، آب‌کش ثانویه هویج، کلروفیل، کارتوئید، آنتوسیانین

* مسئول مکاتبه: kambizm@yahoo.com

مقدمه

اسید سالیسیلیک یا اورتو هیدروکسی بنزوئیک اسید^۱ ترکیبی از گروه مواد فنلی می‌باشد، که دارای حلقه آروماتیک و یک گروه هیدروکسیل است. این ترکیب در بیشتر گیاهان وجود دارد و بهدلیل اهمیت زیادی که در بیشتر فرآیندهای فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی درون گیاه دارد به عنوان تنظیم‌کننده‌های گیاهی از آن نام برده می‌شود (راسکین، ۱۹۹۲).

از جمله فرآیندهای فیزیولوژیکی که اسید سالیسیلیک در آن‌ها دخالت دارد می‌توان به بستن روزنه‌ها، آغازش ریشه‌های نایه‌جا، گرمایشی در زمان گردافشانی، فتوسترز، حفاظت از احیاء و تجزیه نیترات و مقاومت موضعی اشاره کرد (جوزف و همکاران، ۲۰۱۰). اسید سالیسیلیک تنظیم‌کننده اعمال سایر هورمون‌ها می‌باشد به طوری که از بیوسترز اتیلن ممانعت می‌کند (کویروز و همکاران، ۲۰۰۱).

جنین‌زایی رویشی یکی از اساسی‌ترین تکنیک‌ها جهت تولید و باززایی گیاهان در کشت بافت می‌باشد (راینرت، ۱۹۵۹). تمایز جنین‌های رویشی چه به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم از سلول‌های ریزنمونه نیاز به شرایط خاصی دارد که یکی از این شرایط مواد تشکیل‌دهنده محیط کشت می‌باشد (مشايخی، ۲۰۰۸؛ جورج و همکاران، ۲۰۰۸). از شروع پژوهش‌هایی در زمینه جنین‌زایی رویشی بیشتر بررسی‌ها بر روی تغییر ترکیبات محیط کشت مانند تنظیم‌کننده‌های رشد و نمو بوده است، علاوه بر شرایط محیط کشت، بروز تنش یا واکنش گیاه به تنش‌ها سبب بروز جنین‌زایی در گیاهان می‌گردد. بنابراین، به نظر می‌رسد که برخی از مواد گیاهی که پس از بروز تنش در گیاه سنتز می‌شود می‌توانند جنین‌زایی را در ریزنمونه القا نمایند. یکی از این ترکیبات اسید سالیسیلیک می‌باشد که اخیراً به علت تأثیرات خاصی که بر فیزیولوژی گیاهی دارد به عنوان تنظیم‌کننده رشد نام برده می‌شود. بر این اساس، پژوهش‌های مختلفی بر روی تأثیر این ماده بر روی مواد گیاهی در محیط‌های کشت بافت انجام گرفته است. به طور مثال راستان و همکاران (۱۹۸۹) گزارش کردند که اسید سالیسیلیک در غلاظت‌های ۵۰ میکرومولار سبب تحریک جنین‌زایی رویشی در هیپوکوتیل هویج می‌شود، در حالی که در شمعدانی جنین‌زایی در غلاظت ۸/۳۲ میکرومولار این ماده تحریک شده بود (کوماریا و همکاران، ۲۰۰۴). طی بررسی‌های انجام گرفته مشخص گردید اسید سالیسیلیک به دو صورت، یکی از طریق ممانعت در فعالیت آنزیم ۱- آمینو سیکلو پروپان ۱ - کربوکسیلیک اسید (کویرز و همکاران، ۲۰۰۱) و دیگری از

1- Salicylic Acid

طریق بالا بردن سطح H_2O_2 (جیان و همکاران، ۲۰۰۱) باعث افزایش جنین زایی رویشی می‌گردد. نیسن (۱۹۹۴) دریافت که اسید سالیسیلیک در غلظت‌های بیشتر از ۱۰۰ میکرومولار نه تنها باعث جنین زایی در دمبرگ هویج نمی‌شود بلکه از آن هم جلوگیری می‌کند. دانشمندان دیگر نتایج مشابهی در غلظت ۵ میکرومولار برای یونجه گرفتند (میجر و براون، ۱۹۸۸). به طوری که پژوهشگران عنوان کردند غلظت‌های بالا اسید سالیسیلیک باعث افزایش اتیلن و کاهش جنین زایی رویشی در گیاهان می‌گردد (تیزات و موراسیک، ۱۹۷۷؛ هکستر و همکاران، ۱۹۸۱؛ کومار و همکاران، ۲۰۰۷).

کشت درون شیشه‌ای علاوه بر ازدیاد گیاهان امکان تولید یکسری متابولیت‌های ثانویه فراهم کرده است. راهکارهایی برای بهبود شرایط تولید و افزایش سنتز این مواد در کشت درون شیشه ارایه شده که شامل مطلوب کردن محیط کشت با استفاده از محرک‌ها محیطی می‌باشد. آنتی‌اسیدان‌ها به عنوان یکسری ترکیبات ممانعت‌کننده یا کندکننده اکسیداسیون مواد می‌باشند که در غلظت‌های پایین در گیاه وجود دارند (هالی ول و گاتریچ، ۲۰۰۷). با توجه به محدودیت منابع گیاهی و تولیدات ناکافی آنتی‌اسیدان‌ها برای تولید بیشتر و بهتر باید روش‌هایی برگزید که دارای برتری بیشتری نسبت به محیط طبیعی باشد، از جمله این روش‌ها می‌توان همان‌طور که قبل نیز ذکر شد به کشت بافت اشاره کرد (ورپوت و همکاران، ۲۰۰۲). از جمله آنتی‌اسیدان‌های مهم می‌توان آنتوسیانین‌ها و کارتنوئیدها را نام برد. آنتوسیانین‌ها یک گروه از فلاونوئیدهای محلول در آب هستند که در نتیجه تنش‌های محیطی در گیاه تولید می‌شوند (چالکر-اسکات، ۱۹۹۹). اباحتگی آنتوسیانین‌ها به وسیله محرک‌های محیطی گوناگون مانند اشعه ماوراء بخش، دمای پایین، حمله عوامل بیماری‌زا و چندین تنظیم‌کننده رشد مانند سایتوکنین‌ها، جیبرلین‌ها، اتیلن و اسید سالیسیلیک القا می‌شوند (آکینومی، ۲۰۰۱). تأثیرات اسید سالیسیلیک بر میزان رنگ‌دانه‌های درونی گیاه از طریق برهم‌کنش که با سایر هورمون‌ها می‌گذارد توسط پژوهشگران بسیاری مورد بررسی قرار گرفت (اسبورن، ۱۹۶۵؛ بن‌زیای و ایتائی، ۱۹۷۳؛ دیسون و فریمن، ۱۹۷۶؛ مهارکا و همکاران، ۲۰۰۶).

اسید سالیسیلیک به عنوان یک هورمون کلیدی و درونزا در بیشتر فرآیندهای گیاهی نقش مؤثر ایفا می‌کند. با توجه به ماهیت این ترکیب و برهم‌کنشی که با سایر هورمون‌ها دارد سبب شده که در غلظت‌های مختلف تأثیرات متفاوتی بگذارد. هدف از این بررسی نشان دادن تفاوت بین دو ریزنمونه دمبرگ و آب‌کش ثانویه ریشه هویج تحت تیمار اسید سالیسیلیک می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در آزمایشگاه کشت بافت گروه باغبانی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان در سال‌های ۸۶ و ۸۷ انجام شد. در این پژوهش از گیاه هویج به عنوان یک گیاه مدل در کشت بافت استفاده گردید. اندام مورد کشت در هویج، دمبرگ و بافت آب‌کش ثانویه بود. به دلیل تفاوتی که در روند جنین‌زایی در این دو اندام وجود دارد این دو بافت انتخاب گردید. چرا که نوع جنین‌زایی در بافت دمبرگ از نوع مستقیم و جنین‌زایی در بافت آب‌کش ثانویه هویج غیرمستقیم می‌باشد (مشایخی، ۲۰۰۸). بافت آب‌کش ثانویه ریشه^۱ از گیاه هویج رقم ناتنس^۲ تهیه شد و ریزنمونه دمبرگ، پس از کشت بنور هویج رقم ناتنس در محیط کشت جامد هـB به دست آمد. در هر دو موارد، نمونه‌ها توسط الکل ۷۰ درصد به مدت ۴۰ ثانیه و هیپوکلرید سدیم^۵ درصد به مدت ۱۵ دقیقه به همراه دو قطره تویین به منظور افزایش کشش سطحی، ضدغونی سطحی شدند. برای تهیه ریزنمونه‌های آب‌کش ثانویه ریشه، هویج‌های ضدغونی شده را توسط دستگاه میکرتوم دستی برش داده و پس از آن با دستگاه تروکار^۳، قرص‌های دایره‌شکل یکسانی از بافت آب‌کش ثانویه هویج جدا و کشت گردید. محیط کشت مورد استفاده در این پژوهش محیط کشت گامبورک هـB و NL به ترتیب دارای هورمون D-۴ و ۲ (۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر) و IAA (۱ میلی‌گرم در لیتر) می‌باشد.

به منظور بررسی چگونگی تأثیرات اسید سالیسیلیک بر جنین‌زایی از تیمارهای اسید سالیسیلیک با ۵ سطح ۰، ۰/۵، ۱/۵، ۲ و ۳ میلی‌مولا در ۴ تکرار استفاده گردید. نمونه‌های آب‌کش ثانویه کشت شده در ارلن‌مایر به مدت ۴ هفته در دستگاه شیکر تحت شرایط دمایی 27 ± 2 درجه سانتی‌گراد و شدت نور ۲۰۰۰ لوکس (نور لامپ‌های فلورسنت) کشت گردید، نمونه‌های دمبرگ هویج درون شیشه‌های T شکل به قطر داخلی ۳ سانتی‌متر دارای حجم حدود ۷۰ میلی‌لیتر بوده که فقط ۱۵ میلی‌لیتر محیط کشت درون آن‌ها ریخته و در شرایط مشابه روی دستگاه آکسوفیتون^۶ قرار گرفت. آکسوفیتون دستگاهی است که اغلب می‌تواند جای شیکر را به خوبی بگیرد و در ضمن عمل هوادهی به نمونه‌ها را به بهترین نحو انجام دهد. عمل واکشت^۷ ریزنمونه‌ها در محیط قبل اما بدون اکسین برای ظهور جنین‌ها (رئالیزاسیون^۸) ۳ هفته

1- Phloem

2- *Daucus carota* V. Nantes

3- Trokar

4- Auxophyton

5- Subculture

6- Realization

پس از کشت انجام گرفت بعد از گذشت ۳ هفته در این محیط برای نمونه‌های دمبرگ و ۵ هفته برای نمونه‌های آبکش ثانویه ریشه جنین‌ها ظاهر و مورد بررسی قرار گرفتند. ریزنمونه‌های جنین دار شده توسط دستگاه استریوسکوپ مجهر به دستگاه نمایشگر با بزرگنمایی ۲۰ و ۴۰ برابر مورد بررسی قرار گرفتند. مشاهدات مورفولوژیکی شامل تعداد جنین‌ها که در مراحل مختلف تکامل (کروی، قلبی، اژدری و گیاهچه‌ها) ثبت گردید. علاوه بر جنین‌زایی تأثیر اسید سالیسیلیک روی میزان ستز رنگیزه آنتوسیانین و کارتوئید و کلروفیل a و b در مرحله ظهور جنین‌ها در ارلن‌مایر بررسی شد. برای تعیین میزان آنتوسیانین در نمونه‌ها از روش وانگر (۱۹۷۹) و همچنین برای بررسی میزان کلروفیل و کارتوئید نیز از روش آرنون (۱۹۴۹) استفاده شد.

داده‌ها با استفاده از تبدیل جذری $\sqrt{X + 0/5}$ نرمال شدند. سپس تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از طرح کاملاً تصادفی در آرایش فاکتوریل و ۴ تکرار صورت گرفت. مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد و با استفاده از نرمافزار آماری SAS انجام شد (سلطانی، ۱۹۹۸).

نتایج و بحث

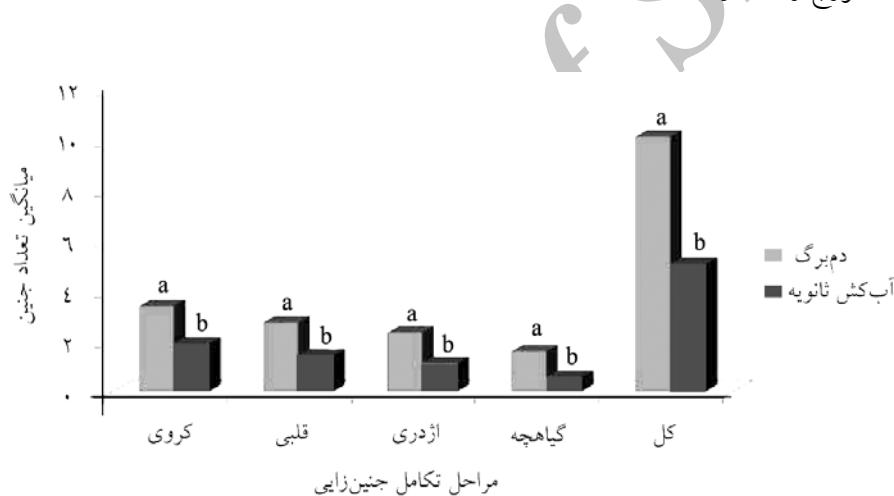
نتایج مربوط به جنین‌زایی رویشی: نتایج به دست آمده از تجزیه آماری نشان داد که بین غلظت‌های مختلف اسید سالیسیلیک و همچنین ریزنمونه‌های مختلف هویج از نظر میزان جنین‌زایی اختلاف معنی‌داری وجود دارد (جدول ۱).

جدول ۱- تجزیه واریانس مراحل مختلف تکامل جنین‌زایی ریزنمونه‌های هویج براساس میانگین مربعتات در تیمارهای میلی مولار اسید سالیسیلیک.

منبع تغییرات	درجه آزادی	جنین کروی	جنین قلبی	جنین اژدری	کل جنین‌ها	گیاهچه
ریزنمونه	۱	۶۱/۵**	۴۵/۹**	۴۴/۰۵**	۳۵/۱۵**	۱۷۴/۴**
تیمار	۴	۲۳۷/۰۸**	۱۴۶/۷**	۹۹/۶**	۳۷/۲۹**	۵۴۱/۱۷**
ریزنمونه × تیمار	۴	۲۲/۱**	۱۵/۹**	۱۴/۹**	۱۱/۰۹۷**	۶۰/۸۱**
خطا	۱۰۰	۰/۸۱	۰/۸۶	۰/۷۷	۰/۴۷	۱/۷۶
%C.V		۲۶/۱	۲۰/۵	۱۸/۹	۲۲/۸	۲۰/۳

ns، *، **، (P<0/05)، (P<0/01) معنی‌دار نیست.

نتایج نشان می‌دهد بین دو ریزنمونه به کار رفته در محیط کشت یکسان تحت تیمار مشابه، ریزنمونه دمبرگ در تمامی مراحل تکامل دارای بیشترین میزان جنین زایی می‌باشد (شکل ۱). در این پژوهش جنین زایی رویشی دمبرگ هویج به صورت القای مستقیم سلول‌ها و در بافت آبکش ثانویه ریشه هویج به صورت غیرمستقیم انجام شد. در القای مستقیم، سلول‌هایی که در اصل قابلیت جنین زایی را دارند تحت تأثیر هورمون‌ها و یا شرایط محیط کشت، جنین زا می‌شوند که در این حالت تغییر در قابلیت توانایی جنین زایی در سلول‌ها در سطح مولکولی در سلول‌هایی مانند بافت‌های مریستمی و جوان، جنین‌های رویشی و یا زایشی نابالغ، مشاهده گردید. در انواع غیرمستقیم سلول‌های تمایزیافته پس از طی مرحله حد واسط نامتمایز و پس از آن کالوس‌دار و جنین‌دار می‌شوند (مشايخی، ۲۰۰۸؛ جورج و همکاران، ۲۰۰۸).

شکل ۱- مقایسه میانگین تعداد جنین‌های تولید شده در مراحل مختلف تکامل ریزنمونه‌های مختلف هویج در مرحله ظهرور تحت تیمار اسید سالیسیلیک.

با توجه به جدول مقایسه میانگین (جدول ۲)، بیشترین میزان جنین‌های سوماتیکی در مراحل تکاملی جنین زایی زمانی به دست آمد که غلظت اسید سالیسیلیک ۵٪ میلی مولار بود.

سمیرا حسینی و کامبیز مشایخی

جدول ۲- مقایسه میانگین جنین‌های ایجاد شده در مراحل مختلف جنین‌زایی تحت غلظت میلی‌مولار اسید سالیسیلیک.

تیمار (میلی‌مولار)	کروی	قلبی	اژدری	گیاهچه	کل جنین
۰	۷/۷ ^a	۵/۴۷ ^a	۴/۵۸ ^a	۳/۱۷ ^a	۲۰/۰۲ ^a
۰/۵	۷/۸ ^a	۵/۵۹ ^a	۴/۷۵ ^a	۳/۲۲ ^a	۲۰/۴ ^a
۱/۵	۱/۲۱ ^b	۱/۰۱ ^b	۰/۹۳ ^b	۰/۶۳ ^b	۳/۷۸ ^b
۲	۰/۵ ^c	۰/۵ ^c	۰/۵ ^b	۰/۵ ^b	۲ ^c
۳	۰/۵ ^c	۰/۵ ^c	۰/۵ ^b	۰/۵ ^b	۲ ^c
LSD	۰/۴۷	۰/۵۳۲	۰/۵۰۳	۰/۳۹۳	۱/۵۱

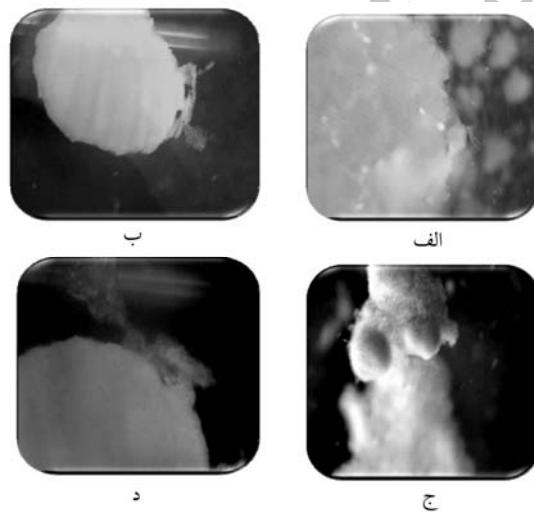
* اعداد دارای حروف مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۱ ندارند.

** اعداد داخل جدول جذر اعداد اصلی به علاوه ۰/۵ می‌باشند.

اگرچه اختلاف معنی‌داری بین تیمار شاهد و ۰/۵ میلی‌مولار وجود ندارد اما در مقایسه با سایر تیمارها بیشترین جنین‌زایی رویشی در این تیمار مشاهده گردید. در غلظت‌های بالاتر از ۰/۵ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک از جنین‌زایی کاسته و یا به‌طورکلی ممانعت‌شده بود. که می‌توان اظهار داشت غلظت‌های بالاتر اسید سالیسیلیک تأثیر بازدارنده‌ای بر جنین‌زایی می‌گذارد، همان‌طورکه در شکل ۲ نشان داده شده، نه تنها ریزنمونه‌ها در مرحله القا در این تیمارها کالوس‌دار نشدند بلکه هیچ جنینی در این غلظت‌ها نیز متمایز نگردید. نتایج به‌دست آمده در این پژوهش مشابه نتایج پژوهش‌های راستان و همکارانش (۱۹۸۹) بر روی هیپوکوتیل هویج بود. در طی پژوهش‌های آن‌ها غلظت‌های بالا اسید سالیسیلیک سبب کاهش جنین‌زایی شده بود. ارتباطی که بین این پدیده (نبود جنین‌زای در غلظت‌های بالا) ارایه شد، بیانگر سنتز زیاد اتیلن تحت این شرایط بود. راستان و همکاران (۱۹۸۹) در طی مشاهده‌های خود گزارش کرد که با بالا رفتن غلظت اسید سالیسیلیک نه تنها جنین‌زایی انجام نمی‌شود بلکه از آن ممانعت می‌شود. او دلیل آن را سنتز زیاد اتیلن در محیط دانست و به عقیده نامبردگان غلظت‌های پایین اسید سالیسیلیک سبب توقف سنتز اتیلن می‌شود در حالی که غلظت‌های بالاتر سبب سنتز بیشتر آن می‌گردد و از این طریق است که بر جنین‌زایی تأثیر می‌گذارد. بر طبق پژوهش‌های تیزات و موراسیگ (۱۹۷۷)، اتیلن سبب کاهش جنین‌زایی رویشی در ریزنمونه‌های مختلف هویج می‌شود و همچنین از باززایی تباکو (هکستر و همکاران، ۱۹۸۱) نیز ممانعت می‌کند. طی بررسی‌هایی گزارش گردید که ممانعت‌کننده‌های سنتز اتیلن شامل نیترات‌نقره، کلرید کبالت، اسید سالیسیلیک در محیط کشت سبب بالا رفتن جنین‌زایی رویشی و جنین‌زایی ثانویه در ریزنمونه‌های گرفته شده از قهوه گردید (کومار و همکاران، ۲۰۰۷).

پژوهش‌های انجام شده در گلابی نشان داد اسید سالیسیلیک سبب تغییر فعالیت آنزیم تبدیل کننده ۱- آمینو سیکلو پروپان -۱- کربوکسیک اسید^۱ به اتیلن می‌شود و از این طریق از ستر اتیلن جلوگیری می‌کند (کویرز و همکاران، ۲۰۰۱).

در پژوهش جیان و همکاران (۲۰۰۱) اسید سالیسیلیک با غلظت‌های کمتر از ۲۰۰ میکرومولار باعث افزایش جنبن زایی در گون می‌شود. افزایش جنبن زایی هم‌زمان با افزایش سطح H_2O_2 درونی است افزایش سطح آندوزنی H_2O_2 سبب ممانعت فعالیت آسکوربیک پراکسیداز^۲ و کاتالاز^۳ می‌شود و از این طریق احتمالاً باعث افزایش جنبن زایی می‌شود. آسکوربیک پراکسیدازها و کاتالازها موادی هستند که سبب حذف H_2O_2 گیاه می‌شوند و از این طریق سبب از بین رفتن شرایط تنفس می‌شود، جنبن زایی رویشی فرآیندی است که تحت شرایط تنفس بیشتر القا می‌شود بنابراین از بین رفتن این شرایط سبب کاهش جنبن زایی می‌گردد.

شکل ۲- تأثیر غلظت‌های مختلف اسید سالیسیلیک بر جنبن زایی رویشی.

(الف) مرحله القا جنبن زایی ریزنمونه آب کش ثانویه هویج در محیط کشت $B_0/5$ میلی مولار اسید سالیسیلیک. (ب) مرحله القا و تولید نکردن کالوس در ریزنمونه تیمار شده با غلظت بیش از ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک. (ج) جنبن های ایجاد شده در نمونه‌های آب کش ثانویه هویج در محیط $B_0/5$ حاوی ۰.۵ میلی مولار اسید سالیسیلیک در مرحله ظهور. (د) نبود جنبن زایی در غلظت‌های بالاتر از ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک.

- 1- ACC
- 2- APX
- 3- CAT

تأثیر اسید سالیسیلیک بر تشکیل رنگیزه‌ها درون اندام مورد کشت و جنین‌های رویشی: علاوه بر بررسی جنین‌زایی، میزان رنگدانه‌های تولید شده در طی جنین‌زایی تحت تأثیر اسید سالیسیلیک و رابطه بین تشکیل جنین و سنتز رنگدانه‌ها نیز مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۳). طبق نتایج به دست آمده، نوع ریزنمونه هیچ تأثیری بر میزان تحت تأثیر نوع ریزنمونه می‌باشد به طوری که میزان کارتنوئید موجود در جنین‌های به دست آمده از ریزنمونه آب‌کش ثانویه هویج در مقایسه با دمبرگ رنگیزه‌های سنتز شده به جز در مورد رنگیزه کارتنوئید نداشت، نتایج به دست آمده از مقایسه میانگین نشان داد میزان رنگیزه کارتنوئید به مراتب بیشتر بود (شکل ۳-ب).

نتایج به دست آمده از بررسی تأثیر سالیسیلیک اسید بر میزان رنگیزه‌های درونی جنین‌ها نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار بین سطوح مختلف تیمار اسید سالیسیلیک اعمال شده می‌باشد (جدول ۳). به طوری که بیشترین میزان رنگیزه‌ها در غلظتی تولید شده بود که بیشترین جنین تولید کرده بود. که می‌توان آن را نتیجه اتوتروف شدن نمونه‌ها بعد از جنین‌زایی رویشی دانست. این مشاهده‌ها با پژوهش‌های مشایخی مبنی بر افزایش میزان رنگیزه‌ها همگام با افزایش جنین‌زایی رویشی هویج مشابه می‌باشد (مشایخی، ۲۰۰۸).

جدول ۳- تجزیه واریانس تأثیر تیمار اسید سالیسیلیک بر حسب میلی‌مولار بر میزان رنگدانه‌های درون جنین‌ها.

منبع تغییرات	درجه آزادی	آنتوسیانین	کلروفل a	کلروفل b	کل کلروفل	کارتونوئید	۱۳/۸۴**
ریزنمونه	۱	۰/۰۰۰۵ns	۰/۰۴۶ns	۰/۰۹۷ns	۰/۰۴۶ns	۰/۵۴ns	۰/۰۴۶ns
تیمار	۴	۰/۱۷**	۳/۶۲**	۸/۶۰۵**	۸/۶۰۵**	۶۰/۳**	۱۰/۹۲۹**
ریزنمونه × تیمار	۴	۰/۰۰۰۵۳ns	۰/۰۹۶ns	۰/۰۲۲ns	۰/۰۲۲ns	۰/۳۷ns	۷/۲**
خطا	۱۱۰	۰/۰۰۶	۰/۰۲	۰/۰۵۸	۰/۱۱۰۹	۰/۵۷	۰/۵۷
(درصد) C.V		۴/۷۸	۲۳/۵	۲۷/۹۷	۲۸/۸	۳۷/۹۲	

ns، **(P<0/01)، * (P<0/05)، معنی‌دار نیست.

محیط کشت هـ B نقش مهمی در ساخت کلروفل داشته و سبب می‌شود فتوستز و متabolیسم کربوهیدرات‌ها در این محیط بالاتر رفته و در نتیجه میزان قند و تجمع آن در ریزنمونه‌های کشت شده در این محیط افزایش یابد و در نهایت، باعث ظهور جنین‌هایی با رنگدانه‌های قرمز در گیاهچه‌های حاصل گردد (مشایخی، ۲۰۰۸) (شکل ۲). به عقیده جان و همکاران (۱۹۹۵) عالیم تجمع قند در جنین و گیاهچه‌های به دست آمده از آن به صورت رنگدانه‌های قرمز یا آنتوسیانین‌ها در آن‌ها مشخص می‌شود. میزان کلروفل در پژوهشی که توسط مهارک روی گندم و انبه انجام شد با افزایش غلظت سالیسیلیک اسید کاهش پیدا کرد این در مورد کارتنوئید برعکس بود یعنی با افزایش غلظت SA میزان کارتنوئید افزایش پیدا کرد (مهارکار و همکاران، ۲۰۰۶).

احتمالاً تأثیری که سالیسیلیک روی رنگیزه‌ها می‌گذارد ناشی از تأثیر آن روی اتیلن است. به طوری که شرایط استرس سبب تشدید اتیلن در محیط می‌شود و این هورمون سبب کاهش ستر رنگیزه‌های گیاه می‌شود. وجود اسید سالیسیلیک با غلظت مناسب در محیط کشت سبب کاهش اثرات تنفس زا می‌شود و از طریق کاهش بیوستز اتیلن سبب افزایش رنگیزه‌های داخلی می‌شود از جمله پژوهش‌هایی که در آن اسید سالیسیلیک به عنوان هورمون افزایش دهنده رنگیزه‌های درونی معرفی شده می‌توان به آزمایش‌های دیسون و فریمن اشاره کرد به طوری که آن‌ها دریافتند که اسید سالیسیلیک یک تنظیم‌کننده رنگدانه‌ها در شرایط تنفس می‌باشد. آن‌ها عنوان کردند که اسید سالیسیلیک تأثیراتش را از طریق تأثیری که بر فعالیت هورمون‌های تنفس زا مانند اتیلن و آبسیزیک اسید دارد، می‌گذارد (دیسون و فریمن، ۱۹۷۶). ایتای و بن- زیان (۱۹۷۳) در پژوهشی عنوان کردند که در شرایط تنفس از میزان سایتوکنین کاسته شده و به این دلیل باعث زردی و رنگپریدگی اندام‌های گیاهی می‌شود. اسید سالیسیلیک به عنوان ماده‌ای که تحت شرایط تنفس ستر می‌شود باعث ایجاد اعتدال در میزان رنگیزه‌ها در گیاه می‌گردد (اسبورن، ۱۹۶۵).

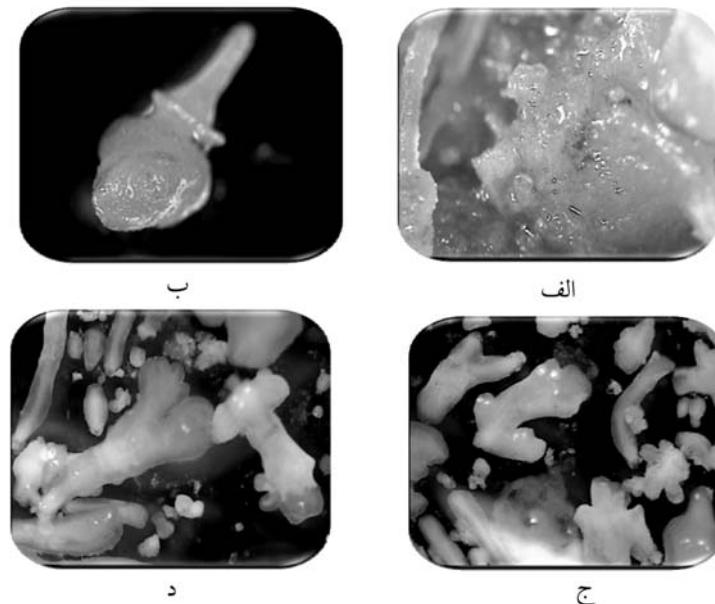
در تمامی این پژوهش‌ها حضور سالیسیلیک اسید در غلظت مناسب باعث اعتدال در رنگیزه‌های درونی شده بود، که تأثیر خود را از طریق تنظیم هورمون‌هایی مانند اتیلن می‌گذارد. وجود مکانیسم بسیار پیچیده‌ای که هورمون‌ها و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی دارند باعث شده که تا به امروز نقاط مبهم فراوانی باقی بماند.

جدول ۴- نتایج مقایسه میانگین تیمار الیسیلیک اسید میلی‌مولار و نوع ریزنمونه بر میزان رنگیزه‌های داخلی با استفاده از آزمون LSD در سطح ۱ درصد (فاز رئالیزاسیون).

کارتونیت	آننتوسینین	کل کلروفیل b	کل کلروفیل a	کلروفیل	دمبرگ	فلوئم	ریزنمونه
۱/۶ ^b	۰/۵۶ ^a	۲/۱۱ ^a	۰/۷۵ ^a	۰/۹۲ ^a			
۲/۱ ^a	۰/۵۷ ^a	۲/۲۵ ^a	۰/۸۱ ^a	۰/۹۶ ^a			
۰/۲۷۲ ^c	۰/۰۰۹۵	۰/۲۲	۰/۰۶	۰/۰۹	LSD		
۲/۹۳ ^b	۰/۶۴ ^b	۳/۰۵ ^b	۱/۲۷ ^b	۱/۰۰۵ ^b	.		
۵/۳ ^a	۰/۶۷ ^a	۴/۵۷ ^a	۱/۸۵ ^a	۱/۳۵ ^a	۰/۵		
۰/۶۲ ^c	۰/۰۵۲ ^c	۱/۲۹ ^c	۰/۶۲ ^c	۰/۵۴ ^c	۱/۵	اسید سالیسیلیک	
۰/۰ ^c	۰/۰ ^d	۱ ^c	۰/۰ ^c	۰/۰ ^c	۲	(میلی‌مولار)	
۰/۰ ^c	۰/۰ ^d	۱ ^c	۰/۰ ^c	۰/۰ ^c	۳		
۰/۴۲	۰/۰۱۵	۰/۳۶	۰/۱۵۲	۰/۱۰۵	LSD		

* اعداد دارای حروف مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۱ ندارند.

** اعداد داخل جدول جذر اعداد اصلی به علاوه ۰/۵ می‌باشد.

شکل ۳- تشکیل رنگیزه‌های مختلف در طی روند جنین‌زایی رویشی درون اندام مورد کشت و جنین رویشی.
 (الف) رنگیزه آنتوسبیانین در جنین‌های تشکیل شده از دمیرگ، تیمار شده با $0/5$ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک.
 (ب) رنگیزه کارتونیئید در جنین‌های تشکیل شده از ریزنمونه آب‌کش ثانویه رویش هویج تیمار شده با $0/5$ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک.
 (ج) رنگیزه کارتونیئید در جنین‌های به دست آمده از دمیرگ هویج تیمار شده با $0/5$ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک.
 (د) رنگیزه کلروفیل در جنین‌های تشکیل شده از ریزنمونه دمیرگ تیمار شده با $0/5$ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک.

منابع

- 1.Akinwunmi, O. 2001. The plant Defense Activator Acibenzolar-S-Methyl Primes Cowpea [*Vigna unguiculata* (L.) Walp] Seedlings for Rapid Induction of Resistance, *Physiol. Mol. Plant Pathol.* 58: 199-208.
- 2.Arnon, D.I. 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. *Plant Physiol.* 24: 1-15.
- 3.Chalker-Scott, L. 1999. Environmental Significance of Anthocyanins in Plant Stress Response, *Photochem and Photobiol.* 70: 1-9.
- 4.Duysen, M.E. and Freman, T.P. 1976. Promotion of plastid pigment accumulation in water stressed wheat leaf section by hormone treatment. *Am. J. Bot.* 63: 8. 1134-1141.
- 5.Gamborg, O.L., Miller, R.A. and Ojima, K. 1968. Nutrient requirements of suspension cultures of soybean root cells. *Exp. Cell Res.* 50: 151-158.

6. Halliwell, B. and Gutteridge, J.M.C. 2007. Free radicals in biology and medicine ,4th edition, Oxford University Press, Oxford.
7. Huxter, T.J., Thorpe, T.A. and Reid, D.M. 1981. Plant. Physiol. 53: 319-326.
8. Itai, C. and Ben-Zioni, A. 1973. short and long term effect of high temperatures (47-49°C) on tobacco leaves, II. O₂ uptake and amylolytic activity. Physiol. Plant, 28: 490-492.
9. Jian-Ping, L., Shao-Tong, J. and Li-Jun, P. 2001. Enhanced somatic embryogenesis by salicylic acid of *Astragalus adsurgens* Pall: relationship with H₂O₂ production and H₂O₂-metabolizing enzyme activities, Plant Sci. 161: 125-132.
10. John, A., Drake, P. and Selby, C. 1995. Somatic embryogenesis in Sitka spruce (*Picea sitchensis* (Bong.) Carr.). In Jan, M.S., Gupta, P.K. and R.J. Newton (eds.), Somatic Embryogenesis in woody Plants, Kluwer Academic Publishers. Netherlands, 3: 125-143.
11. Joseph, B., Jini, D. and Sujatha, S. 2010. Insight into the role of exogenous salicylic acid on plants grown under salt environment. Asian J. Crop Sci. 2: 226-235.
12. Komaraiah, P., Jogeswar, G., Ramakrishn, S.V. and Kavikishor, P.B. 2004. Acetylsalicylic Acid and Ammonium Induced Somatic Embryogenesis and Enhanced Polumbagin Production in Suspension Cultures of *Plumbago Rosea* L. In Vitro Cell & Developmental Bio-Plant, 40: 2: 230-234.
13. Kumar, V., Ramakrishna, A. and Ravishankar, G.A. 2007. Influence of different ethylene inhibitors on somatic embryogenesis and secondary embryogenesis from *Coffea canephora* P ex Fr. In Vitro Cellular & Developmental Bio-Plant, 43: 6. 602-607.
14. Mashayekhi, K. 2008. Plant somatic Embryogenesis. Makhdum-Gholi Feraghi Press, 483p. (In Persian)
15. Meijer, E.G.M. and Brown, D.C.W. 1988. Inhibition of somatic embryogenesis in tissue cultures of *Medicago sativa* by aminoethoxyvinylglycine, amino-oxyacetic acid, 2, 4-dinitrophenol and salicylic acid at concentrations which do not inhibit ethylene biosynthesis and growth. J. Exp. Bot. 39: 263-270.
16. Nissen, P. 1994. Stimulation of somatic embryogenesis in carrot by ethylene: effects of modulators of ethylene biosynthesis and action. Plant Physiol. 92: 397-403.
17. Osborn, D.J. 1965. Interactions of hormonal substances in the growth and development of plants. J. Sci. Agric. 16: 1-13.
18. Quiroz-Figueroa, F.R., Fuentes-Cerda, C.F.J., Rojas-Herrera, R. and Loyola-Vargas, V.M. 2001. Histological studies on the developmental stages and differentiation of two different somatic embryogenesis systems of *Coffea arabica*. Plant Cell Rep. (In Persian)
19. Raskin, I. 1992a. Role of salicylic acid in plants. Ann. Rev. Plant Physiol. Plant Mol. Biol. 43: 439-463.

-
- 20.Raskin, I. 1992b. Salicylate, a new plant hormone. *Plant Physiol.* 99: 799-803.
 - 21.Reinert, J. 1959. Ueber die Kontrolle der Morphogenese und die Induktion von Adventivembryonen an Gewebekulturen aus Karotten. *Plant.* 53: 318-333.
 - 22.Roustan, J.P., Latche, A. and Fallow, J. 1989. Inhibition of Ethylene Production and Stimulation of Carrot Somatic Embryogenesis by Salicylic Acid. *Plant Cell Rep.* 8: 182-185.
 - 23.Soltani, A. 1998. Application of in statistical analysis (for fields in agriculture). Mashhad Univ. Press, 166p. (In Persian)
 - 24.Verpoorte, R., Contin, A. and Memelink, J. 2002. Biotechnology for the production of plant secondary metabolites, *Phytochem.* 1: 13-25.
 - 25.Wanger, G.J. 1979. Content and vacuole/extravacuole distribution of neutral sugars, free amino acid, and anthocyaninin protoplast. *Plantphysiology,* 64: 88-93.

Gorgan University of Agricultural
Sciences and Natural Resources

J. of Plant Production, Vol. 18(3), 2011

www.gau.ac.ir/journals

The effects of salicylic acid on induction somatic embryogenesis and plant pigments carrot of root secondary phloem and petiole explant in B₅ medium

S. Hosseini¹ and *K. Mashayekhi²

¹M.Sc. Student, Dept. of Horticultural, Gorgan University of Agricultural Sciences and
Natural Resources, ²Associate Prof., Dept. of Horticultural, Gorgan University of
Agricultural Sciences and Natural Resources

Received: 2010/05/23; Accepted: 2011/07/24

Abstract

Salicylic acid play an important role in plants physiological processes. In this research the effect of Salicylic Acid on induction of somatic embryogenesis and plant pigments synthesis in the phloem and petiole explants of carrot in the B₅ medium was investigated. We added treatments with 0, 0.5, 1.5, 2 and 3 mM to culture medium by experimental base on the randomized design to investigate the effect of salicylic acid on somatic embryogenesis. Result showed that somatic embryogenesis in 0.5 mM treatment was more than other treatments and the higher concentration (1.5, 2, 3 Mm) reduced somatic embryogenesis. Also the effect of salicylic acid on chlorophyll, Anthocyanin, caratonoid synthesis of explants at realization phase in culture medium was studied. The maximum amount of Caratonoid, Chlorophyll and Anthocyanin was observed at 0.5 mM that was significant between treatments ($P<0.01$). By more than 0.5 mM concentration, both pigment synthesis and embryogenesis were decreased. Compression among embryogenesis of different carrot explants showed that embryogenesis in petiole explants was more than phloem. Therefore, it could be concluded that probably salycilic acid have different physiological effect at different concentration.

Keywords: Petiole, Phloem, Chlorophyll, Anthocyanin, Caratonoid

* Corresponding Author; Email: kambizm@yahoo.com